

പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവ്: താമസിക്കുന്ന കാലവും അർദ്ധരാത്രിയിലെ വിളിയും

ഹബക്യൂക്കിന്റെ രണ്ടു പട്ടികകൾ

Jeff Pippenger
2012-10-14

ഒരു വ്യക്തീകരണവാക്ക്

അടുത്തിടെ, ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനായി ഹബക്യൂക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകളുടെ ലിപ്യന്തരണം തയ്യാറാക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. വാചികമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രഭാഷണത്തെ എഴുത്തുപരമായ അവതരണമായി മാറ്റുന്ന ദൗത്യം, അത്തരം പ്രവൃത്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളെയും, കൂടാതെ പിന്നീട് ആ സാമഗ്രിയെ വെബ്സൈറ്റിലുള്ള വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനിവാര്യമായ പ്രശ്നങ്ങളെയും പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് തോന്നുന്നതിലും വളരെ അധികം പ്രയാസകരമാണ്. തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ച് അവതരണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ കോപ്പി-എഡിറ്റിംഗ് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴേ ആരംഭിച്ചിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ കടന്നുപോകേണ്ട മറ്റൊരു ഘട്ടവും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തി. അത് 1989 മുതൽ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചരിത്രം വരെ ഈ സന്ദേശം ക്രമാനുഗതമായി വികസിച്ചുവന്ന രീതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

ഏകദേശം പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപുണ്ടായ അവതരണങ്ങളിൽ ചില സത്യങ്ങൾ ബോധ്യത്തിന്റെ ശിശുദശയിലായിരുന്നു. അവയിൽ ഞാൻ വ്യക്തീകരിക്കേണ്ട ആദ്യ സത്യം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവാണ്. അന്നത്തെ എന്റെ ധാരണപ്രകാരം, 1843-ആം വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തോടനുബന്ധിച്ച് മില്ലർ ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശം അവതരിപ്പിച്ചതിനെതിരായി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ അവരുടെ വാതിലുകൾ അടയ്ക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോഴാണ് രണ്ടാം ദൂതൻ വന്നത്. വില്യം മില്ലർ ഒരു കാലഗണനയെ ആശ്രയിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്; അതനുസരിച്ച് 1843-ആം വർഷം 1843 മാർച്ച് 22-ന് ആരംഭിച്ച് 1844 മാർച്ച് 22-ന് അവസാനിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവസാനം രണ്ട് വിശുദ്ധ ചാർട്ടുകളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മൂന്ന് പ്രവചനങ്ങളും 1843-ആം വർഷത്തിൽ അവസാനിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു; ആ വർഷം 1844 മാർച്ച് 22-ന് അവസാനിക്കുന്നുവെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. രണ്ട് കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം തെറ്റിച്ചു.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ 1335 ദിവസങ്ങളുടെ മൂന്നു പ്രവചനങ്ങളും, ലേവ്യ പുസ്തകം ഇരുപത്തൊന്നിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ" 2520 വർഷങ്ങളും,

ദാനിയേൽ എട്ടിലെ 2300 ദിവസങ്ങളും 1844 മാർച്ച് 1ൽ അവസാനിച്ചതായി മില്ലർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷം കർത്താവ് സാമുവേൽ സ്നോയെ നയിച്ചതാകട്ടെ, പ്രവചനങ്ങൾ 1843-ൽ അല്ല, 1844-ലാണ് അവസാനിച്ചതെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല; സ്നോ, മില്ലർ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയഗണനയല്ലാത്ത കാരായീറ്റ് സമയഗണനയും പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മില്ലർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തോളവർഷത്തെ വസന്ത കാലം മുതൽ വസന്ത കാലം വരെയെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർണ്ണയിക്കുന്ന റബ്ബിനിക്/വിഷുവാധിഷ്ഠിത സമയഗണനയായിരുന്നു.

ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകൾ നാം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഈ ചരിത്രസത്യത്തെ നാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല; രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവായും താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭമായും 1844 മാർച്ച് 22-നെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മില്ലറിന്റെ അനുഭവം നാം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശമായ മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ച സമയത്തോടാണ് ആ ദൂതന്റെ വരവ് ഒത്തുപോകുന്നതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി, ഇന്നും അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്; താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഭാഗമാണ് അതിന്റെ എന്റെ അവലംബബിന്ദു.

“1842 ജൂണിൽ, മിസ്റ്റർ മില്ലർ പോർട്ട്ലാൻഡിലെ കാസ്കോ സ്ട്രീറ്റ് സഭയിൽ തന്റെ രണ്ടാം പ്രഭാഷണപരമ്പര നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് എനിക്ക് മഹത്തായൊരു അവകാശമായി തോന്നി; കാരണം ഞാൻ നിരുത്സാഹങ്ങളിൽ വീണിരുന്നു, എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ നേരിടാൻ താൻ സന്നദ്ധ്യപ്പെടുന്നതായിരുന്നു എന്റെ തോന്നൽ. ഈ രണ്ടാം പ്രഭാഷണപരമ്പര നഗരത്തിൽ ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായ ചലനം സൃഷ്ടിച്ചു. വളരെ കുറച്ച് ഒഴിവുകളൊഴികെ, വിവിധ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ സഭകളുടെ വാതിലുകൾ മിസ്റ്റർ മില്ലർക്കെതിരെ അടച്ചു. വിവിധ വേദികളിൽനിന്നുള്ള അനേകം പ്രഭാഷണങ്ങൾ ആ പ്രഭാഷകന്റെ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന മതോന്മാദപരമായ പിശകുകളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചു; എങ്കിലും ഉത്കണ്ഠയോടുകൂടിയ ശ്രോതാക്കളുടെ തിരക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു, അനേകർക്ക് സഭാഭവനത്തിനകത്ത് പ്രവേശിക്കാനായില്ല. സഭാജനങ്ങൾ അസാധാരണമായി ശാന്തരും ശ്രദ്ധാലുക്കളുമായിരുന്നു.” Life Sketches, 27.

മില്ലറിന്റെ സന്ദേശത്തെ ടടുള്ള വാതിലുകൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ ദൂതന്റെ നിരസനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി; കൂടാതെ, റബ്ബിനിക്/സൂര്യ വസന്ത സമദിനാധിഷ്ഠിത കാലഗണനയെക്കുറിച്ചുള്ള മില്ലറിന്റെ ധാരണയോട് യോജിച്ചുകൊണ്ടു്, 1844 മാർച്ച് 22-നാണ് 1843-ന്റെ സമാപനം സംഭവിച്ചതെന്നു ഞാൻ അനുമാനിച്ചു. 1842 ജൂണിൽ പോർട്ട്ലാൻഡിൽ മില്ലർ നടത്തിയ

അവതരണം, യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ, ക്രമേണ പുരോഗമിച്ച ഒരു നിരസനത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു വഴി കാണുന്നതിനാണ്; ആ നിരസനം ഒടുവിൽ 1844 ഏപ്രിൽ 18-ന് സമാപിച്ചു. എന്നാൽ, ആ അവതരണങ്ങൾ നടന്ന സമയത്ത് കാലഗണനയിലെ കാര്യങ്ങൾ രീതിയുടെ സാമൂഹ്യ സന്ദർഭം നൽകിയ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇതുവരെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾ പകർപ്പുതിരുത്തൽ ആരംഭിച്ച ആദ്യ അവതരണത്തിൽ, അന്നത്തെ രേഖപ്പെടുത്തലുകൾ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതിനെ വിരുദ്ധമാണെന്നു തോന്നുന്നതായി ഞാൻ കാണാൻ തുടങ്ങി. അതുമാണ്, അതുമാണ്. അത് രണ്ടാം ദൂതന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വരവിന്മേലുള്ള ഒരു ഊന്നലുമാത്രമാണ്; കൂടാതെ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലും സംഭവിച്ചതുപോലെ, ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ മുദ്രവിമോചനത്തിന്റെ ഒരു ദൃശ്യാവിഷ്കാരവും ആകുന്നു. ഏപ്രിൽ 19, 1844-നെ ആദ്യ മില്ലറൈറ്റ് നിരാശയായി ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിലും മുൻകാലത്ത് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും സംബന്ധിച്ച് ഇടറിപ്പോയവരെ ഈ വിശദീകരണക്കുറിപ്പ് അഭിസംബോധന ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

“ഒന്നാമതെയും രണ്ടാമതെയും സന്ദേശങ്ങൾ 1843-ലും 1844-ലും നൽകപ്പെട്ടു; നാം ഇപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിന് കീഴിലാണ്; എന്നാൽ ഈ മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളും ഇനിയും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്. സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു ഇവ വീണ്ടും അറിയിക്കപ്പെടേണ്ടത് മുൻകാലങ്ങളിൽ എപ്പോഴുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതുപോലെ ഇപ്പോഴും അത്യാവശ്യമാണ്. എഴുത്തിലൂടെയും വചനത്തിലൂടെയും നാം ഈ പ്രഖ്യാപനം മുഴക്കേണ്ടതാണ്; അവയുടെ ക്രമവും നമ്മെ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രവചനങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും കാണിച്ചുകൊണ്ട്. ഒന്നാമതെയും രണ്ടാമതെയും കൂടാതെ മൂന്നാമത്തേത് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ സന്ദേശങ്ങൾ നാം ലോകത്തിനു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെയും പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും നൽകേണ്ടതാണ്; പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ട്.”
 Selected Messages, book 2, 104.

ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകൾ 95ൽ 2

മില്ലറൈറ്റ് കലണ്ടറും താമസകാലവും മനസ്സിലാക്കുക

ഞങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ അവതരണത്തിൽ, മാർച്ച് 22, 1844 ഒന്നാം മാസത്തിലെ ഒന്നാം ദിവസമാണെങ്കിൽ, ഒക്ടോബർ 22, 1844 ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസം എങ്ങനെ ആകുന്നതെന്നു ചോദ്യം ചെയ്താൽ 1844 മാർച്ച് 1843-ന്റെ അവസാനം എന്നു തുടങ്ങി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു. ആ നിരാശയ്ക്കു ശേഷം അവർ സമയത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചുള്ള ബൈബിളിലെ കണക്കുകൂട്ടൽ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. ഇത് ഗെർഹാർഡ്

ഡാംസ്റ്റീഗ്റ്റ്നിന്റെ Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു 89-ആം, 92-ആം പേജുകളിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ 1843 അവസാനിച്ചു എന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ സമയബോധത്തിലെ രണ്ടു ഘടകങ്ങളെ അവർ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്തു: 1843-ൽ നിന്നു 1844-ലേക്കുള്ള മാറ്റം, കൂടാതെ ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസം കണക്കാക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭവും അവസാനവും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസങ്ങളും.

മാർച്ച് 22 മുതൽ ഒക്ടോബർ 22 വരെ ഏഴു മാസം ആണെന്ന് ഞാൻ പലപ്പോഴും പ്രത്യേകമായി ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇത് ഏഴാം മാസ പ്രസ്ഥാനം ആണെന്ന് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ മാർച്ച് 22 സുപ്രധാനമാണെന്ന് മില്ലറൈറ്റുകൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും, ഏഴു മാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒക്ടോബർ 22-ലേക്ക് എത്തുമെന്ന് മനസ്സിൽ കുറിച്ചുവെക്കാൻ സഹായകമായ ഒരു സൂചനയുമാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇത് ഒരു വസ്തുതയാണ്.

നിരാശയും താമസകാലവും ഒരു കാലപ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തികളായിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, അവ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായിരുന്നു. അവരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ തന്നെയാണ് താമസകാലത്തെയും നിരാശയെയും സഹലമാക്കിയത്; താമസകാലം ഒരു നിശ്ചിത ഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിക്കുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രത്യേക പ്രവചനം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1843 മാർച്ച് 22, 1844-ന് കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചതാണ് ആ നിരാശയ്ക്ക് കാരണമായത്.

ഡാംസ്റ്റീഗ്റ്റ് പറയുന്നു:

1844 ഏപ്രിൽ 17-ലെ അമാവാസിയിൽ യെഹൂദവർഷം അവസാനിക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിച്ച കരായീറ്റ് കണക്കുകൂട്ടൽ പ്രധാന മില്ലറൈറ്റ് ആനുകാലികങ്ങളിൽ അനുകൂലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, വിശ്വാസികളുടെ ഭൂരിപക്ഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവിന്റെ സമയമായി 1844 മാർച്ച് 21-നെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടത്. മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത്, 21 മാർച്ച് വ്യാപകമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും, ആ തീയതിയിൽ അഡ്വെന്റിസം എന്ന സമ്പൂർണ്ണ സംവിധാനത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഒരു തകർച്ച സംഭവിക്കുമെന്ന വളരെ പൊതുവായ പ്രതീക്ഷയും നിലനിന്നിരുന്നു.

ഇന്നലെ നാം വായിച്ചതുപോലെ, മില്ലർ ആ തീയതിയെയായിരുന്നതുപോലെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ മില്ലറൈറ്റുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ആ തീയതിയിലേക്കാണ് നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നതിനേക്കാൾ മില്ലറൈറ്റുകൾ വ്യാജരാണെന്നതിന് തെളിവായി അതിനെ അവരുടെ പ്രത്യേകത്വങ്ങളും അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അതിനായി കാത്തുനിന്നുകൊണ്ടിരുന്നവരും ചെയ്തു. ഇതായിരുന്നതുപോലെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ധാരണ. ആ തീയതി കഴിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം, അവർ കാലസംബന്ധിയായ പ്രവചനങ്ങളെ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി; അതാണ് അവരെ 1844

ഒക്ടോബർ 22-ലേക്കു നയിച്ചത്. ഇന്നലെ ഉയർന്നുവന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉരുപരാമർശബിന്ദു നൽകുന്നതു.

താമസകാലവും എലൻ വൈറ്റിന്റെ ആദ്യ ദർശനവും

ഇന്ന്, താമസകാലത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത് പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്, കാരണം നാം എലൻ വൈറ്റിന്റെ ആദ്യ ദർശനത്തോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്; അവരുടെ അവൾ പറയുന്നത്, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പാതയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശമാനമായ വെളിച്ചം അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയായിരുന്നു, ആ വെളിച്ചത്തെ നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ നിന്ന് വീഴും എന്നതാണ്. അവളുടെ ദർശനത്തിലെ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയിൽ രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ചരിത്രവും ഉൾപ്പെടുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

വ്യക്തിപരമായി, ആ ദർശനത്തിൽ വഴിയുടെ ആരംഭത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും മുഴുവൻ വഴിയൊട്ടാകെ വെളിച്ചം പകരുകയും ചെയ്യുന്ന അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി 1840 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ എനിക്കൊരു പ്രശ്നവും ഇല്ല. ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിശാസ്ത്രം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടു. അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ നിവൃത്തിയാകട്ടെ ആഗസ്റ്റ് 12 മുതൽ 17 വരെ, എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ സന്ദേശം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നെയായിരുന്നു; തുടർന്ന് അവർ ഏകദേശം രണ്ടു മാസം—സെപ്റ്റംബറും ഒക്ടോബറും, രണ്ടു മാസം അഞ്ചു ദിവസവും—ആ സന്ദേശം കൊണ്ടുപോയി. ഒക്ടോബർ 22-ന് മുമ്പ് അവർ കർത്താവിന്റെ വരവിനായി തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു മാസത്തെ കാലഘട്ടമാണ് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ ചരിത്രം. എങ്കിലും, അതിലേക്കു നയിച്ച ഘട്ടങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാതെ ഈ കാലഘട്ടത്തെ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ല. എനിക്കുവേണ്ടി, അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി, കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞാൽ, താമസകാലത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്; അത് 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ തുടരുന്നു.

മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കൽ

1840 മുതൽ 1844 വരെ ഉള്ള ചരിത്രം ഇതാകുന്നു. സന്ദേശങ്ങളെ എവിടെ സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതെന്നു നമുക്ക് അറിയേണ്ടതുണ്ടെന്നു സഹോദരി വൈറ്റ് വ്യക്തമാക്കുന്ന പല ഭാഗങ്ങളും പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ സന്ദേശങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളും ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട കാലഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അതിനുശേഷം ശക്തീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിടപ്പെടുകയും അറിവ് വർധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അന്ത്യ കാലമായ 1798-ൽ ഒന്നാമത്തെ ദൂതൻ വരുന്നതു. വർഷം-ദിവസം സിദ്ധാന്തം മുഴുവൻ ലോകത്തു നിന്നും ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും അതുവഴി വെളിപ്പെടുത്തിയ 10-ലെ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വരികയും ചെയ്യുന്ന 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ശക്തീകരിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവം ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ നിന്റെ ശക്തീകരണത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നതു.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ 1842-ലെ ജൂണിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. 1842-ലെ ജൂണിൽ ശ്രീ. മില്ലർ കാസ്കോ സ്ട്രീറ്റ് സഭയിൽ തന്റെ രണ്ടാം പരമ്പര പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി എന്നു നാം ഇന്നലെ വായിച്ചു. വളരെ കുറച്ച് ഒഴിവുകൾ ഒഴിച്ചാൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ അവരുടെ വാതിലുകൾ അടച്ചു. അതുകൊണ്ട്, 1842-ലെ ജൂണിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം എത്തിച്ചേരുന്നു; കാരണം, ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭ ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിനെതിരെ തന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കുമ്പോൾ, അത് ബാബേലിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ബാബേലിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കുള്ള ഒരു വിളിയാണ്. അത് പുരോഗമനപരമാണ്.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ 1842 ജൂണിൽ തങ്ങളുടെ വാതിലുകൾ അടയ്ക്കാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, ബാബിലോണിൽനിന്നു പുറത്തേക്കുള്ള വിളി—രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം—യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ആരംഭിച്ചതോ 1844-ലെ വേനൽക്കാലത്താണ് എന്നു സഹോദരി വൈറ്റ് നമ്മോടു പറയുന്നു.

രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം 1842 ജൂണിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു; 1844 ഓഗസ്റ്റ് 12-17-ന് എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ അർദ്ധരാത്രിനാദത്തിന്റെ സന്ദേശത്താൽ അതിന് ശക്തി ലഭിക്കുന്നു.

മൂന്നാം ദൂതൻ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് വരുന്നു; കാരണം ആ ദിവസം അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള വഴി തുറക്കപ്പെടുന്നു, അവിടെ മനുഷ്യർ ക്രിസ്തു ഇപ്പോൾ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലെ മഹാപുരോഹിതനാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അവിടെ നിയമപെട്ടകം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; ആ പെട്ടകത്തിനകത്ത് പത്തു കല്ലുകളുണ്ട്. സഹോദരി വൈറ്റ് അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും പത്തു കല്ലുകളിലേക്കു നോക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ശബ്ദത്ത് കല്ലന മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ മുകളിലായി പ്രകാശിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു; അതുവഴി മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അടയാളപ്പെട്ടു. അത് ശബ്ദത്തോടൊപ്പം എന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷയായിരിക്കും. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം എത്തിച്ചേരുന്നു.

മൂന്നു സന്ദേശങ്ങൾ ശക്തീകരിക്കുവാൻ പൊതുവായ ഒരു പ്രത്യേകത ഇതാണ്: ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം 1798-ൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ ആരും അതിനെ

മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ഒരു വാദകൻറെ ദൂതനായി കർത്താവ് വിലയ്ക്കം മില്ലെ
ഉയർത്തിയെങ്കിലും, മില്ലെർ ആസന്ദേശം മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയ
ഇരുപത് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, 1818-ലാണ്. സന്ദേശം എത്തുന്നതുപോലെ; എന്ന
ദൈവജനങ്ങൾ അതിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് മുമ്പ് സമയം
വേണ്ടിവരുന്നതുപിന്നെയാണത് ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതു്.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻറെ സന്ദേശം 1842-ലെ ജൂണിൽ വരുന്നു; എന്നാൽ
1842-ൽ മില്ലെറൈറ്റുകളിൽ ആരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളെ ബാബിലോൻ
എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയില്ല. അവർ അത് ഇനിയും
തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 1844-ലെ വേനൽക്കാലം വരെയായിരുന്നു അവർ
അത് തിരിച്ചറിയാനും ജനങ്ങളെ സഭകളിൽ നിന്ന് പുറത്ത് വരുവാൻ
വിളിക്കാനും തുടങ്ങിയത്. സന്ദേശം ആദ്യം വരുന്നു; പിന്നെ അത്
മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു; അതിനുശേഷം അത് ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്, ഹിറാം എഡ്ലണ്ട് ക്രിസ്തു പരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തുനിന്ന്
അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേക്കു നീങ്ങുന്നതായി തന്റെ ദർശനം
ലഭിച്ചപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക്
ചില വെളിച്ചം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ 1844 ഒക്ടോബർ 23-ന്, ഞായറാഴ്ച
മുഗത്തിന്റെ മൂർച്ഛാണെന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം
എഴുതുവാനോ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തുവാനോ ഹിറാം എഡ്ലണ്ട്
തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ആ കാലഘട്ടത്തിനു ശേഷമേ അവർ മൂന്നാം ദൂതൻറെ
സന്ദേശം മനസ്സിലാക്കിയുള്ളൂ.

സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ അറിയുന്നതുപോലെ, വെളിപ്പാട്
18-ലെ നാലാം ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുമ്പോഴാണ് മൂന്നാം ദൂതൻറെ
സന്ദേശം ശക്തിപ്പെടുന്നത്. ഇത് ലൈവ്സ്ട്രീമിംഗിലൂടെയോ പിന്നീട്
ഡിവിഡികളിലൂടെയോ കാണുന്നവർക്ക്, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് നാലാം
ദൂതൻ മൂന്നാമനോടു ചേർന്നതിന്റെ സമയത്തെക്കുറിച്ച് വാദിക്കാൻ
തോന്നാം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ യാതൊരു വാദവും
ഉന്നയിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതുമില്ല: ട്വിൻ ടവേഴ്സ്
തകർന്നുവീഴുന്നതോടുകൂടെ നാലാം ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുന്നു,
ഇതാണ് മൂന്നാം ദൂതൻറെ സന്ദേശം ശക്തിപ്പെടുന്ന സ്ഥലം.

മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്കുമെല്ലാം ഈ സവിശേഷതകൾ ഉണ്ട്:
അവ വരുന്നു, മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു, തുടർന്ന് ശക്തീകരിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്യുന്നു.

രണ്ട് വാതിൽ അടയ്ക്കലുകളും ആലയശുദ്ധീകരണങ്ങളും

1842-ലെ ജൂൺ മാസത്തിൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ഒരു വാദകൻറെ
സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ അവരുടെ വാതിലുകൾ അടച്ചതിലൂടെ
ചിഹ്നമായി, ഒരു വാതിൽ അടയാൻ തുടങ്ങി. ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ
ആരംഭത്തിൽ ഒരു വാതിൽ അടയ്ക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നതുപോലെ; ഈ
ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനം—രണ്ടാം ദൂതൻറെ ചരിത്രത്തിന്റെ
അവസാനം—വാതിൽ വീണ്ടും അടയ്ക്കുന്നതുപോലെ:

അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള വാതിൽ, പത്താം കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ വാതിൽ.

ഈ രണ്ട് വാതിൽ അടയലുകളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് പ്രധാനമാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് നിങ്ങൾ ആലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ആ രണ്ട് സംഭവങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. ക്രിസ്തു ഭൂമിയിലിരുന്നപ്പോൾ ആലയം രണ്ടുതവണ ശുദ്ധീകരിച്ചു; മില്ലറൈറ്റുകളുടെ കാലത്ത് ഉണ്ടായതുപോലെ ലോകാവസാനത്തിലും ആലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മോടു പറയുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകളുടെ കാലത്തുണ്ടായ ആലയം ശുദ്ധീകരിച്ച സംഭവങ്ങൾ 1842 ജൂണിൽ വാതിൽ അടഞ്ഞപ്പോൾ—ആലയത്തിന്റെ ആദ്യ വാതിൽ, അഥവാ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം—എന്നിടത്തും, രണ്ടാമത്തെ ആലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന സംഭവത്തിൽ, മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ആലയം ശുദ്ധീകരിക്കാൻ സമാപിക്കുന്നപ്പോൾ, അടയാളപ്പെടുത്താം.

നാം താമസകാലത്തെ പരിഗണിക്കാനിരിക്കുന്നു. രണ്ടാം ദൂതന്റെ ഈ ചരിത്രത്തിൽ, താമസകാലം 1844 മാർച്ച് 22-ന് ആരംഭിക്കുന്നു; അതിനെ രണ്ടു ദേവാലയശുദ്ധീകരണങ്ങൾ ഇരുവശത്തും ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. അതാണ് രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം.

ഇതും ഗിദദയോന്റെ കഥയാണ്. ഗിദദയോന്റെ കഥയിൽ രണ്ട് ശുദ്ധീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അത് രണ്ട് ദേവാലയശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

പ്രവചനത്തിലെ താമസകാലവും അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയും

നമ്മുടെ പഠനം *Spiritual Gifts*, വാല്യം 1, പേജ് 195-196-ൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ധരണിയോടെ ആരംഭിക്കാം. അതിന്റെ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തോടുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി നാം താമസകാലത്തെ പരിഗണിക്കുകയാണ്; കാരണം അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിന്റെ വെളിച്ചം നാം നിരസിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നാം താഴെയുള്ള ദൃഷ്ടലോകത്തിലേക്കു വഴിയിൽനിന്ന് വീണുപോകും.

സ്വർഗത്തുനിന്നുള്ള ശക്തിയുള്ള ദൂതനെ സഹായിപ്പാൻ ദൂതന്മാരായെക്കപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും മുഴങ്ങുന്ന തുപോലെ തോന്നാൻ ശബ്ദങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടു: "എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകാതിരിക്കേണ്ടതിനും, അവളുടെ ബാധകളിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപെടേണ്ടതിനും, അവളിൽനിന്നും പുറത്തുവരുവിൻ; എന്തെന്നാൽ അവളുടെ പാപങ്ങൾ സ്വർഗംവരെ എത്താതിരിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്; ദൈവം അവളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ

ഓർത്ത റിരിക്കുന്നൂ." ഈ സന്ദേശം മൂന്നാമത്തെ സന്ദേശത്തോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കലായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. "ഇപ്പോൾ, അവൾ വെളിച്ചം 18:4 ഉദ്ധരിച്ച റിരിക്കുന്നൂ: "എന്റെ ജനമേ, ... അവളിൽനിന്നു പുറത്തു വരുവിൻ" എന്നു അവൾ പറയുന്നൂ: "ഈ സന്ദേശം മൂന്നാമത്തെ [ദൂതന്റെ] സന്ദേശത്തോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കലായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്; 1844-ൽ അർദ്ധരാത്രിനാദം രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടുകൂടി ചേർന്നതുപോലെ ഇതും അതിനോടു ചേർന്നൂ."

രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം 1842-ലെ ജൂണിൽ എത്തുന്നു; അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളി അതിനോടു 1844-ലെ ഓഗസ്റ്റിൽ ചേരുന്നു. ഈ സന്ദേശത്തിന്മേലുള്ള ആത്മാവിന്റെ ഈ പകർച്ച—ബാബിലോണിൽനിന്നു പുറത്തേക്കുള്ള വിളി—മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടു നാലാമത്തെ ദൂതൻ ചേരുന്ന 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്റെ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നതിനായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചരിത്രമാണ്. വെളിച്ചം 18-ലെ ശക്തിയുള്ള ദൂതൻ ഇറങ്ങി വരുന്നതാണ് നാലാമത്തെ ദൂതൻ.

"ഈ സന്ദേശം മൂന്നാമത്തെ സന്ദേശത്തിനോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കലായിത്തീർന്നുകയും അതോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു; 1844-ൽ അർദ്ധരാത്രി നിലവിളി രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടു ചേർന്നതുപോലെ. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ മേൽ വന്നിട്ടുണ്ട്,"—ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ആരുടെ മേൽ വന്നിട്ടുണ്ട്? ക്ഷമയുള്ള—എന്ത്? കാത്തിരിക്കുന്നവർ. ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ. ശരിയോ? കാത്തിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ; കാരണം, പ്രവചനം പറയുന്ന ചരിത്രഘട്ടത്തിലാണ് നാം ഇപ്പോൾ ഉള്ളത്: "കാത്തിരിക്കുകയും 1335-ൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ദർശനം വൈകിയാലും അതിനായി കാത്തിരിക്കുക." പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച പ്രാപിക്കാനിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരാണ്.

"ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ക്ഷമയോടെ കാത്തുനിന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ മേൽ വന്നിട്ടുണ്ട്; അവർ ഭയമില്ലാതെ അവസാന ഗൗരവമുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, ബാബിലോന്റെ വീഴ്ച പ്രസ്താവിക്കുകയും ദൈവജനത്തോടു അവളിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വരുവാൻ വിളിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ അവർ അവളുടെ ഭയാനക നാശവിധിയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു."—തീർച്ചയായും, ഇത് നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്; എന്നാൽ, നമ്മൾ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ കാത്തുനിന്ന വിശുദ്ധന്മാർ നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ കാത്തുനിന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുൻചിഹ്നമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

കാത്തു നിന്നു വരിൽ ചൊരിയപ്പെട്ടു വെളിച്ചം എല്ലായിടത്തും കടന്നു സഭകളിൽ ഏതെങ്കിലും വെളിച്ചമുള്ളവരും, മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും തള്ളിക്കളയാത്തവരും, ആ വിളിക്കു പ്രതിവീണുപോയ സഭകളിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നൂ."—ഇതാണ് "എൻ ജനമേ,

അവളിൽനിന്നു പുറത്തു വരുവിൻ!" എന്നു പറയുന്ന ത്. അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ബാബിലോന്റെ സഭകളിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്നവരെക്കുറിച്ച് എന്തു സംസാരിക്കുന്ന ത്. അവ വീണുപോയ സഭകളാണ്, ബാബിലോന്റെ സഭകളാണ്.

"ഈ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടതിനുശേഷം പലരും ഉത്തരവാദിത്തപ്രായത്തിലെത്തിയിരുന്നു; പ്രകാശം അവരുടെമേൽ പ്രകാശിച്ചു, ജീവൻ അഥവാ മരണം തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള പ്രത്യേകാവകാശം അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു."—ഇപ്പോൾ അവൾ പറയുന്നത്, ഇന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിൽ ഒക്ടോബർ 22, 1844-നുശേഷം ഉത്തരവാദിത്തപ്രായത്തിലെത്തിയ ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നതാണ്; അതും സത്യമാണ്. ഇന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിലെ ആളുകൾ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം വന്നപ്പോൾ ജീവനോടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ നടത്തിയ നിരാകരണത്തിനായി അവർ ഉത്തരവാദികളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല; ലോകാവസാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം എങ്ങനെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ് ഇത്; കാരണം, സാങ്കേതികമായും പ്രവചനപരമായും യെരൂശലേം ക്രി.വ. 34-ൽ തന്നെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമായിരുന്നു, നശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായിരുന്നു.

ദാനിയേൽ 8-ലും ദാനിയേൽ 9-ലും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 2300 വർഷങ്ങളിൽ നിന്നു യെഹൂദന്മാർക്കായി 490 വർഷത്തെ പരിശോധനാകാലം വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ 490 വർഷങ്ങൾ ക്രി.വ. 34-ൽ സ്തേഫാനോസിന്റെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊലപാതകത്തോടുകൂടെ അവസാനിച്ചു. ആ ഘട്ടത്തിൽ, പ്രവാചകപരമായി, യെരൂശലേം നശിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; എങ്കിലും അത് 70-ആം ആണ്ടുവരെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ല. *The Great Controversy* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഇതേ കാര്യം തന്നെ പറയുന്നു. 34-നു മുമ്പ് ക്രിസ്തുവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും സന്ദേശം കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികളും മറ്റുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അവൾ പറയുന്നു; യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിന് മുമ്പായി അവർ ആ സന്ദേശത്തെ നേരിടേണ്ടതിനായി ദൈവം തന്റെ കരുണയിൽ അവർക്കു സമയം അനുവദിച്ചു. ലോകാവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നതായി യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ അവൾ, ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നെ, നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

അവൾ സംസാരിക്കുന്ന അതേ ചരിത്രത്തെയാണ് ആ ചരിത്രം മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ത്. ഞായറാഴ്ചാനിയമം ഐക്യ നാടുകളിലേക്കു വരുകയും, സന്ദേശം ഒടുവിൽ വീണുപോയ സഭകളിലേക്കു എത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇപ്പോൾ ബാബേലിൽ ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ അവരുടെ സഭകളോ അവരുടെ പൂർവികരോ 19-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ

നടത്തിയ നിരാകരണത്തിനായി ഉത്തരവാദികളായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയില്ല.

ഈ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടതു മുതൽ പലരും ഉത്തരവാദിത്തബോധത്തിന്റെ പ്രായത്തിലെത്തിയിരുന്നു; വെളിച്ചം അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിച്ചു, ജീവനും മരണവും തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അവർക്ക് ലഭിച്ചു. ചിലർ ജീവനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു, തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവന്റെ സകല കല്പനകളും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പക്ഷത്ത് അവർ ഉറച്ചു നിന്നു. മൂന്നാം സന്ദേശം തന്റെ പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അതിന്മേൽ എല്ലാവരും പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; വിലപ്പെട്ടവരെ മതസംഘടനകളിൽനിന്ന് വിളിച്ചിറക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. സത്യസന്ധരായവരെ ഒരു നിർബന്ധക ശക്തി ചലിപ്പിക്കുന്നു; ദൈവശക്തിയുടെ പ്രകടനം ബന്ധുക്കളെയും സുഹൃത്തുക്കളെയും ഭയത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും നിർത്തുന്നു; ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി തങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നവരെ തടയുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുന്നതുമില്ല, അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു ശക്തിയുമില്ല. അവസാന വിളി ദരിദ്രരായ അടിമകളിലേക്കും എത്തിച്ചേരുന്നു; അവരുടെ ഇടയിലെ ഭക്തന്മാർ, വിനീതമായ വാക്കുകളോടെ, തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന സന്തോഷകരമായ വിമോചനത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ അതിവിപുലമായ ആനന്ദത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ പൊഴിച്ചൊഴുക്കുന്നു; അവരുടെ യജമാനന്മാർക്കു അവരെ തടയുവാൻ കഴിയുന്നില്ല; കാരണം ഭയവും വിസ്മയവും അവരെ മൗനത്തിലാക്കുന്നു. മഹത്തായ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു, രോഗികൾ സൗഖ്യമാക്കപ്പെടുന്നു, അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും വിശ്വാസികളെ അനുഗമിക്കുന്നു. ദൈവം ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഫലങ്ങളെ ഭയപ്പെടാതെ ഓരോ വിശുദ്ധനും തന്റെ സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയുടെ ബോധ്യങ്ങളെ പിന്തുടർന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ സകല കല്പനകളും പാലിക്കുന്നവരോടു ചേരുന്നു; അവർ മൂന്നാം സന്ദേശം ശക്തിയോടെ എല്ലാവരും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയെക്കാൾ വളരെ അധികമായ ശക്തിയോടും ബലത്തോടും കൂടെ മൂന്നാം സന്ദേശം അവസാനിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു.

ഈ രണ്ട് അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ, ലോകാവസാനത്തിലെ ഞങ്ങളുടെ സൺഡേ ലോവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രത്തെ മിഡ്നൈറ്റ് ക്രൈയുടെ ചരിത്രത്തോടു അവൾ താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന രണ്ടാം പ്രാവശ്യമാണിത്. ആദ്യപ്രാവശ്യം, വെളിപ്പാട് 18-ലെ ശക്തനായ ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുന്നതു മിഡ്നൈറ്റ് ക്രൈ രണ്ടാം ദൂതനോടു ചേർന്നതുപോലെയാണെന്ന് അവൾ പറയുന്നു. അവൾ സൺഡേ ലോ പ്രതിസന്ധിയുടെ ചരിത്രത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, രണ്ടാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തെ അവൾ വ്യക്തമായി ഒരു പരാമർശബിന്ദുവായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവ സമാന്തരമായ ചരിത്രങ്ങളാണ്.

മുകളിൽനിന്നുള്ള ശക്തിയാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ, തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ പ്രകാശഭരിതമായി, വിശുദ്ധ സമർപ്പണത്തിന്റെ തേജസ്സോടെ ദീപ്തരായി, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നിറവേറ്റിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. മതസംഘടനകളിലുടനീളം ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന ആത്മാക്കൾ ആ വിളിക്കു പ്രതികരിച്ചു; സൊദോം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ലോത്തിനെ അവിടെനിന്നു വേഗത്തിൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നതുപോലെ, നാശത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഭകളിൽനിന്ന് അമൂല്യരായവർ വേഗത്തിൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു.

ലോകാവസാനത്തിൽ ആയാലും രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ ആയാലും, ബാബിലോണിൽനിന്നുള്ള വിളിയുടെ കാര്യത്തിൽ ലോത്ത് ആ ചരിത്രത്തിന്റെയും സൊദോമിന്റെ നാശത്തിന്റെയും ഒരു പ്രതീകമാണ്.

നിങ്ങൾ ദാനിയേൽ 11 ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, 41-ആം വചനത്തിൽ വടക്കൻ രാജാവ് മഹിമയുള്ള ദേശത്തിൽ കടന്നു ചെല്ലുകയും അനേകർ വീഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ "ഇവർ അവന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എദോം, മോവാബ്, അമ്മോന്യരിലെ പ്രധാനരും തന്നെ." മോവാബും അമ്മോനും ലോത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരുടെ മക്കളാകുന്നു. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധിക്കാലത്ത് പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവരെ ലോത്തിന്റെ കുടുംബം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ പ്രതീകാത്മകത പ്രയോഗിക്കുന്നു. വീണുപോയ സഭകൾ ലോത്തിന്റെ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; സൊദോം നശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ലോത്തെ അതിവേഗം പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയതുപോലെ, നാശത്തിനായി വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഭകളിൽ നിന്ന് വിലയേറിയവർ അതിവേഗം പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. സമൃദ്ധമായ പ്രചുരതയിൽ അവരുടെ മേൽ പതിഞ്ഞ അത്യുത്തമ മഹിമയാൽ ദൈവജനങ്ങൾ യോഗ്യരാക്കി ബലപ്പെടുത്തി, പരീക്ഷയുടെ ഘട്ടം സഹിച്ചുനിൽക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ ഒരുക്കി. എല്ലായിടങ്ങളിലും അനേകം ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കപ്പെട്ടു: "വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹനം ഇവിടെ ആകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്നവർ ഇവിടെയുണ്ട്."

ലോകാവസാനത്തിൽ ബാബിലോണിൽനിന്നുള്ള പുറത്തേക്കുള്ള വിളിയെക്കുറിച്ച് അവൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ആ വിളിയെ വിവരണം ചെയ്യുന്നതിനായി മില്ലറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തിലെ രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രം അവൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം ബാബിലോണിൽനിന്നുള്ള പുറത്തേക്കുള്ള ഒരു വിളിയാണ്; ഈ ചരിത്രം ഞായറാഴ്ച നിയമസങ്കടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

ഈ ചരിത്രത്തെ വിവരിക്കാനായി എല്ലാ വൈറ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്ന ബൈബിളിലെ അവലംബങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സൊദോവും ഗൊമോറയും സംബന്ധിച്ച കഥ. ലോത്തൻ്റെ കഥയുടെ ഒരു ഭാഗമായ ഉല്പത്തം 19:1-11ൽ നിന്നു് നാം വായിക്കാം.

സന്ധ്യാസമയത്തു രണ്ടു ദൂതന്മാർ സൊദോമിലേക്കു വന്നു; ലോട്ട് സൊദോമിൻ്റെ കവാടത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ലോട്ട് അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവരെ എതിരേറ്റു എഴുന്നേറ്റു, ഭൂമിയിലേക്കു മുഖം കുനിച്ചു നമസ്കരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: "ഇപ്പോൾ തന്നെ, എൻ്റെ യജമാനന്മാരേ, ദയവായി നിങ്ങളുടെ ദാസൻ്റെ വീട്ടിലേക്കു തിരിഞ്ഞു കയറി, രാത്രി പാർത്തു, നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കഴുകിക്കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ നിങ്ങൾ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റ് നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോകാം." അവർ പറഞ്ഞു: "അല്ല; ഞങ്ങൾ രാത്രിയൊട്ടാകെ വീഥിയിൽ പാർക്കും." എന്നാൽ അവൻ അവരോടു വളരെ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവർ അവൻ്റെ അടുക്കൽ തിരിഞ്ഞു അവൻ്റെ വീട്ടിൽ കയറി. അവൻ അവർക്കു വിരുന്നൊരുക്കി, പുളിപ്പിച്ചൊത്ത അപ്പം ചൂടി; അവർ ഭക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ശയിക്കുവാൻ മുമ്പ്, നഗരത്തിലെ പുരുഷന്മാർ, അഥവാ സൊദോമിലെ പുരുഷന്മാർ, വ്യഭാസം യുവാക്കളും, എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള സകലജനവും, വീട്ടിനെ ചുറ്റിനിന്നു. അവർ ലോത്തെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "ഇന്ന് രാത്രിയിൽ നിൻ്റെ അടുക്കൽ വന്ന പുരുഷന്മാർ എവിടെ? അവരെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരിക; ഞങ്ങൾ അവരെ അറിയേണ്ടതിന്നു." ലോട്ട് അവരുടെ അടുക്കൽ വാതിൽക്കൽ പുറത്തേക്കു ചെന്നു, തൻ്റെ പിന്നാലെ വാതിൽ അടച്ചു, പറഞ്ഞു: "ദയവായി, സഹോദരന്മാരേ, ഇങ്ങനെ ദുഷ്ടത ചെയ്യരുതു. നോക്കൂ, പുരുഷനെ അറിയാത്ത രണ്ടു പുത്രീമാർ എനിക്ക് ഉണ്ട്; ദയവായി ഞാൻ അവരെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാം; നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നന്നെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അവരോടു ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ ഈ പുരുഷന്മാരോടു ഒന്നും ചെയ്യരുതു; കാരണം അവർ എൻ്റെ മേൽക്കൂരയുടെ നിഴലിന്നുകീഴെ വന്നിരിക്കുന്നു." അവർ പറഞ്ഞു: "പിന്നോട്ടു നിൽക്ക." പിന്നെയും അവർ പറഞ്ഞു: "ഇവൻ ഒരു പരദേശിയായി വന്നു പാർക്കാൻ, ഇപ്പോൾ വിധികർത്താവായ്കുവാൻ തന്നെയോ നോക്കുന്നത്! ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നോടു അവരോടു ചെങ്കതിലും മോശമായി പ്രവർത്തിക്കും." അവർ ആ മനുഷ്യനായ ലോത്തിനെ അത്യന്തം ബലമായി തള്ളിക്കയറി, വാതിൽ പൊട്ടിക്കുവാൻ അടുക്കിയെത്തി. എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാർ കൈ നീട്ടി, ലോത്തെ തങ്ങളോടുകൂടെ വീട്ടിനകത്തു വലിച്ചുകയറ്റി, വാതിൽ അടച്ചു. വീട്ടിൻ്റെ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാരെ, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാവരെയും, അവർ അന്ധതകൊണ്ടു ബാധിച്ചു; അങ്ങനെ അവർ വാതിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ വ്യർത്ഥമായി ക്ഷീണിച്ചു.

ക്രമാനുഗതമായ പരീക്ഷണവും താമസിക്കുന്ന സമയവും

ക്രിസ്ത്യാനിന്റെ കാലത്തും മില്ലറൈറ്റ് കളുടെ കാലത്തും ക്രമാനുഗതമായ ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് സംസാരിക്കുന്ന നമുക്കായുള്ള ഒരു ക്രമാനുഗത പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നൂ. Early Writings, page 259-ൽ, അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു

“യോഹന്നാൻ സ്താപകന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ലാത്തവർക്ക് യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരു ലാഭവും ലഭിക്കാനായില്ല; അതുപോലെ മുകളിൽ ഉള്ള വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയാലും അവർക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കാനായില്ല.” തുടർന്ന് അവൾ പറയുന്നു, “ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നവർക്ക് രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽനിന്ന് യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കാനായില്ല; അതുപോലെ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷണയാലും അവർക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കാനായില്ല.”

ആദ്യ ലേഖനങ്ങൾ, 259-ൽ ഉള്ള ആ ഭാഗത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു വാതിൽ അടയുമ്പോൾ, യെഹൂദന്മാർ പൂർണ്ണമായ അന്ധകാരത്തിലും അന്ധതയിലും ആയിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം ലോട്ടിന്റെ ചരിത്രമാണ്. രണ്ടു ദൂതന്മാർ പട്ടണത്തിലേക്കു വരുന്നു (June 1842); രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം എത്തിച്ചേരുന്നു; ലോട്ട് അവരെ രാത്രി തങ്ങുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു (the Tarrying Time). ഒരു ന്യായവിധി സംഭവിക്കുന്നു; തുടർന്ന് ഒരു വാതിൽ അടയുന്നു (October 22, 1844).

ഇത് ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഒരു താമസകാലം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തോടു സമന്വയിക്കുന്ന മറ്റൊരു ബൈബിളിലെ ചരിത്രത്തെ നാം പരിശോധിക്കും.

മോശെ, വിശുദ്ധമന്ദിരം, കൂടാതെ കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലം അടുത്ത ചരിത്രം വിശുദ്ധാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തെയും ന്യായപ്രമാണത്തെയും സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ മോശെ സ്വീകരിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഏഴാം ദിവസത്തിൽ, അതായത് ശബ്ബത്തിൽ, മോശെയെ മേഘത്തിനകത്തേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടു. സകല യിസ്രായേലിനും കാഴ്ചയായിരിക്കെ ആ ഘനമായ മേഘം തുറന്നു; യഹോവയുടെ മഹത്വം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിപോലെ പ്രകാശിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. “മോശെ മേഘത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു കടന്നു മലമേൽ കയറി; മോശെ നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും മലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.” Patriarchs and Prophets, 313, 314.

പർവ്വതത്തിൽ നാല്പത് ദിവസം താമസിച്ചതിൽ ഒരുക്കത്തിനായിരുന്ന ആറു ദിവസങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ഈ ചരിത്രകാലത്ത്, ദൈവാലയത്ത് നിന്നെ നിർമ്മാണത്തെ ക്കുറിച്ച് ഉള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്ന തിനായി മോശ 46 ദിവസം ചെലവഴിച്ചു; ഇത് 1798 മുതൽ 1844 വരെ യഹോവ മില്ലിന്റെ ദൈവാലയത്തെ ഉയർത്താൻ ഉണ്ടാവുന്ന 46 വർഷങ്ങൾക്കും, യോഹന്നാൻ 2:20-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഹെറോദാവിന്റെ ദൈവാലയ പുനർനിർമ്മാണത്തിലെ 46 വർഷങ്ങൾക്കും, മനുഷ്യ ദൈവാലയത്ത് നിന്നെ 46 ദിവസം കോമോസോമുകൾക്കും സമാന്തരമാണ്. ആറ് ദിവസങ്ങൾ ഉള്ള യോശുവ മോശയോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന; അവർ ഒരുമിച്ച് മനോഭക്ഷിക്കുകയും പർവതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന തോടിൽനിന്നു പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. യോശുവ മോശയോടുകൂടെ മേലത്തു നിന്നുള്ള പ്രവേശിച്ചില്ല; പകരം, മോശ മടങ്ങിവരുവാൻ കാത്തുകൊണ്ട് അവൻ പുറത്തുനിന്നു കൊണ്ടു ദിവസേന ഭക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു; അതേസമയം മോശ നാൽപ്പതു ദിവസങ്ങൾ ഉപവസിച്ചു.

മലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സമയത്ത്, ദൈവസാന്നിധ്യം പ്രത്യേകമായി പ്രകടമാകേണ്ട ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരം പണിയുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ മോശ സ്വീകരിച്ചു. "എനിക്കു ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരം ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഞാൻ അവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കേണ്ടതിന്നു" (പുറപ്പാട് 25:8) എന്നതായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ കല്പന.

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായി 46 എന്ന സംഖ്യയെ നാം ഇവിടെ കാണുന്നു.

നിർഗമപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു നാം വായിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കഥയിൽ ഒരു താമസകാലത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാം; കാരണം അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തും, മില്ലിന്റെ കാലത്തും, ലോകാവസാനത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന താമസകാലത്തിന്റെ മുൻചായമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ താമസകാലം അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടാനും, രണ്ടുതരം ആരാധകരെ ഉളവാക്കാനും സാധ്യമാക്കുന്ന സാഹചര്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. താമസകാലം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിൽ കർത്താവിന് നിർവഹിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു സാധിക്കേണ്ടതിനായുള്ള ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിശാസ്ത്രം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുമായിരുന്നില്ല. താമസകാലം എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്.

അവൻ മോശയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീയും അഹരോനും നാദാബും അബീഹൂവും യിസ്രായേലിന്റെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു പേരും യഹോവയുടെ അടുക്കൽ കയറിവരുവിൻ; ദൂരത്തുനിന്നു നമസ്കരിച്ചുകൊൾവിൻ... മോശ രക്തത്താൽ നിന്നെ പാതി എടുത്തുകലങ്ങി ഉൾവെച്ചു; രക്തത്താൽ നിന്നെ പാതിയാഗപിന്തറിന്മേൽ തളിച്ചുപിന്നെ അവൻ നിയമപുസ്തകം എടുത്തു ജനങ്ങൾക്കെടുത്തു വായിച്ചു; അവർ പറഞ്ഞു: യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ചെയ്തു; അനുസരിച്ചുകൊള്ളും. അപ്പോൾ മോശ രക്തം എടുത്തു ജനത്തിന്മേൽ തളിച്ചു പറഞ്ഞു: യഹോവ ഈ സകല

വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യാൻ നിങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു. പുറപ്പെട്ടത് 24:1, 6-8.

ഈ 46 ദിവസത്തെ കാലയളവ്, ഈ കാത്തിരിപ്പിന്റെ സമയം, കർത്താവ് ഒരു ജനവുമായി നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന സമയമാണ്.

ഈ ചരിത്രത്തിൽ കർത്താവ് മിസ്സൈറോകളുമായി ഒരു നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചോ? അതെ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പെന്തക്കോസ്റ്റിൽ അവൻ ക്രൈസ്തവസഭയോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചോ? അതെ.

അതിനാൽ, ഈ താമസത്തിന്റെ സമയം, ഒരു ജനവുമായി യഹോവ നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്റെ വഴിക്കുറിപ്പുകളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

യഹോവ മോശയോടു അരുളിച്ചെയ്തത്: "എന്നരീതിയിലേക്കു പർവ്വതത്തിൽ കയറി അവിടെ ഇരിക്കുക; ഞാൻ നിനക്കു കൽപ്പലകകളും, ഞാൻ എഴുതിയ ന്യായപ്രമാണവും കല്ലുകളും തരും; നീ അവരെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന്നും." അപ്പോൾ മോശയും അവന്റെ ശുശ്രൂഷകനായ യോശുവയും എഴുന്നേറ്റു; മോശ ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതത്തിലേക്കു കയറി. അവൻ മൂപ്പന്മാരോടു പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതിലേക്കു മടങ്ങിവരുവോളം നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുവിൻ; ഇതാ, അഹരോനും ഹൂറും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അവരോടു ചെല്ലട്ടെ." അങ്ങനെ മോശ പർവ്വതത്തിലേക്കു കയറി; ഒരു മേഘം പർവ്വതത്തെ മൂടി. യഹോവയുടെ മഹത്വം സീനായി പർവ്വതത്തിന്മേൽ വന്നിട്ടു; മേഘം അതിനെ ആറു ദിവസം മൂടി; ഏഴാം ദിവസം അവൻ മേഘത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു മോശയെ വിളിച്ചു. യിസ്രായേൽമക്കളുടെ കണ്ണിൽ യഹോവയുടെ മഹത്വത്തിന്റെ ദർശനം പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിപോലെ ആയിരുന്നു. മോശ മേഘത്തിന്റെ നടുവിലേക്കു കടന്നു പർവ്വതത്തിലേക്കു കയറി; മോശ പർവ്വതത്തിൽ നാല്പത് ദിവസവും നാല്പത് രാത്രിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുറപ്പെട്ടത് 24:12-18.

മോശയുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ഒരു താമസകാലം നാം കാണുന്നു. ഈ സമയത്ത്, രണ്ട് പലകകളും നിയമത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു; കർത്താവ് നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടും ദേവാലയം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മോശയ്ക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു.

1798 മുതൽ 1844 വരെ, ആ 46 വർഷങ്ങളിൽ, കർത്താവിന് ആധുനിക ഇസ്രായേലോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതിന്നു മിസ്സൈറോ ദേവാലയത്തെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മോശയെയും എഴുപത് മൂപ്പന്മാരുടെ താമസകാലത്തെ യും സംബന്ധിച്ചു നാം ഇപ്പോഴേ വായിച്ച കാലഘട്ടത്തെ ബൈബിൾ ചരിത്രത്തിൽ പെന്തക്കോസ്റ്റൽ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഈ പസഖയ്ക്ക് ശേഷമുള്ളത്

യേശുവിന് ഏറെ പ്രിയമായിരുന്ന സ്ഥലം ലാസർ, മറിയം, മാർത്താ എന്നിവർ പാർത്തിരുന്ന ബെഥന്യയായിരുന്നു.

വിജയപ്രവേശനം എന്ന ചരിത്രമാണ് മിഡ്നെറ്റ് ക്രൈയെ വിവരിക്കാൻ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്ന് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

യേശു വിജയപ്രവേശനത്തിനായി യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ദരിദ്രരുടെ ഭവനമായ ബേത്തന്യയിൽ അവൻ താമസിച്ചു. അർദ്ധരാത്രിക്കുശ്ചിലിന് മുമ്പായി ഒരു കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലം ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ, വിജയപ്രവേശനത്തിനും മുമ്പായി ഒരു താമസത്തിന്റെ കാലമുണ്ട്. അവ സമാന്തര ചരിത്രങ്ങളാകുന്നു; എങ്കിലും നാം ഇപ്പോഴും ലൂക്കാ 24:44-52 നെയും യെരൂശലേമിൽ കാത്തിരിക്കുകയും താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെയും സംബന്ധിച്ചാണ് പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ആദ്യകാല എഴുത്തുകൾ, പേജ് 247-ൽ, മിഡ്നെറ്റ് ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

നിരാശരായവർ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ താമസകാലത്തിലാണെന്നും ദർശനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയെ അവർ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കണ്ടറിഞ്ഞു. 1843-ൽ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നോക്കുവാൻ അവരെ നയിച്ച അതേ തെളിവ്, 1844-ലും അവനെ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ അവരെ നയിച്ചു.

അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സമയത്ത്, മിഡ്നെറ്റുകൾക്ക് തിരുവെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഗ്രഹണം തുറന്നുകിട്ടി.

ആദ്യ നിരാശ അനുഭവിച്ച നിരാശിതന്മാർ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നു തങ്ങൾ താമസകാലത്തിലാണെന്നു കണ്ടു; കർത്താവിന്റെ വരവ് 1843-ൽ സംഭവിക്കുമെന്നു പ്രവചിക്കാൻ തങ്ങളെ നയിച്ച അതേ തെളിവ് ഇപ്പോൾ 1844 ആണെന്നു തെളിയിച്ചു.

കർത്താവ് അവർക്കായി എന്തു ചെയ്യും? അവൻ അവരുടെ ബോധം തുറന്നു. ഇത് ശിഷ്യന്മാരുടെ അനുഭവത്തോടു സമാന്തരമായ ഒരു ചരിത്രമാണ്.

യാക്കോബിന്റെ താമസകാലവും നിയമവും

യാക്കോബിന്റെ കഥയിൽ ഒരു താമസകാലമുണ്ട്. ഈ താമസകാലം അനേകം പ്രവചനാത്മക സത്യങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവയിൽ ചിലതിനെ മാത്രമേ നാം സ്മരിക്കൂ.

ഉല്പത്തി 28-ാം അധ്യായം, 10-ാം വാക്യത്തിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ച്, യാക്കോബിന്റെ കഥ ലോകാവസാനത്തെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ ലോകാവസാനത്തിലെ 144,000 പേരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

യാക്കോബിനെപ്പറ്റി നാല് സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായി—രണ്ടു ഭാര്യമാർ, റാഹേലും ലേയയും, കൂടാതെ രണ്ടു ഉപപത്നിമാരും. അവൻ തന്റെ ഭാര്യമാർക്കായി വേല ചെയ്തേണ്ടിവന്നു: ലേയയ്ക്കായി 2520 ദിവസം, റാഹേലിനായി 2520 ദിവസം. യാക്കോബിന്റെ കഥയിൽ, വടക്കൻ രാജ്യത്തെ യൂംതെക്കൻ രാജ്യത്തെ യൂംപ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു 2520-കളും നാം കാണുന്നതുപോലെ.

യാക്കോബ് മില്ലിനെറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെയും 144,000 പേരുടെയും ഒരു പ്രതീകമാണ്. അവന്റെ ചരിത്രം ലോകാവസാനത്തിൽ നമുക്കു വെളിച്ചം പകരേണ്ടതാകുന്നു.

യാക്കോബ് ബേർശേബയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു ഹാരാനിലേക്കു പോയി. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തെത്തി അവിടെ രാത്രി പാർത്തു; ആ സ്ഥലത്തിലെ കല്ലുകളിൽ ചിലത് എടുത്ത് തലയണയായി വെച്ച് അവിടെ കിടന്നു ഉറങ്ങി. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു; ഇതാ, ഭൂമിയിൽ ഒരു പടിവാതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ മുകൾഭാഗം സ്വർഗ്ഗത്തെത്തുന്നു; ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ അതിന്മേൽ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാ, യഹോവ അതിന്റെ മുകളിലായി നിന്നുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തു: ഞാൻ നിന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു; നീ കിടക്കുന്ന ഈ ദേശം ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും തരുന്നു. നിന്റെ സന്തതി ഭൂമിയിലെ പൊടിപോലെ ആയിരിക്കും; നീ പടിഞ്ഞാറോട്ടും കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും വ്യാപിച്ചുപോകും; നിന്നിലും നിന്റെ സന്തതിയിലും ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. ഇതാ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടാകും; നീ പോകുന്ന എല്ലായിടങ്ങളിലും ഞാൻ നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും; നിന്നെ വീണ്ടും ഈ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരും; ഞാൻ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിവർത്തിക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല. ഉല്പത്തി 28:10-15.

യഹോവ യാക്കോബിനോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഹോവ മോശെയോടും യിസ്രായേലിനോടും നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഒരു താമസകാലമുണ്ടാകുന്നു; അവൻ യാക്കോബിനോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ഒരു താമസകാലമുണ്ടാകുന്നു; മില്ലിനെറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ ആധുനിക യിസ്രായേലിനോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ഒരു താമസകാലമുണ്ടാകുന്നു; പെന്തക്കൊസ്റ്റിൽ ക്രിസ്തീയ സഭയോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ഒരു താമസകാലമുണ്ടാകുന്നു.

ഈ കഥയിൽ, താമസകാലത്ത്, ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന്റെ പ്രതീകമായ, ദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ഏണിയാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ച്, കർത്താവ് തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഗ്രഹണം തുറക്കുന്നു.

യാക്കോബ് തന്റെ ഉറക്കത്തുനിന്നും ഉണർന്നുപറഞ്ഞു: നിശ്ചയഹോവ ഈ സ്ഥലത്തുണ്ടു്; ഞാൻ അതറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവൻ ഭയപ്പെട്ടുപറഞ്ഞു: ഈ സ്ഥലം എത്ര ഭയങ്കരമാകുന്നു! ഇത് ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ല ഓരോ മറ്റൊന്നുമല്ല; ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ ആകുന്നു. ഉല്പത്തി 28:16-17.

അർദ്ധരാത്രിയിലെ വിളിയിൽ, മില്ലറൈറ്റ് കന്യകമാർ ഉണർന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആലയമായി മാറുന്നു. അവൻ അവരോടു നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, അവരെ ആധുനിക യിസ്രായേലാക്കുന്നു.

യാക്കോബ് പുലർച്ചെ എഴുന്നേറ്റു, താൻ തലയിണയായി വെച്ചിരുന്ന കല്ല് എടുത്ത് ഒരു സ്തംഭമായി നിർത്തി, അതിന്റെ മീതെ എണ്ണ ഒഴിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പേര് അവൻ ബേഥേൽ എന്നു വിളിച്ചു; എന്നാൽ ആദ്യത്തിൽ ആ നഗരത്തിന്റെ പേര് ലൂസ് എന്നായിരുന്നു. ഉല്പത്തി 28:18-19.

“ലൂസ്” മാറ്റപ്പെടുന്നു. 1798-ൽ മില്ലറൈറ്റുകൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായിരുന്നില്ല. മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രം, അവരോടു അവൻ നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവരെ തന്റെ ജനമാക്കി, അവരെ “ലൂസ്” എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് “ബേതേൽ” എന്ന നിലയിലേക്കു മാറ്റിയതിന്റെ ചരിത്രമാണ്.

യാക്കോബ് ഒരു നേർച്ച ചെയ്തു: ദൈവം എന്നിക്കൊപ്പമുണ്ടായി ഞാൻ പോകുന്ന ഈ വഴിയിൽ എന്നെ കാത്തുകൊള്ളുകയും, എന്നിക്കു തിന്നുവാൻ അപ്പംയും ധരിപ്പാൻ വസ്ത്രവും തരികയും, ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ എന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിവരികയും ചെയ്താൽ, യഹോവ എന്നിക്ക് ദൈവമായിരിക്കും. ഞാൻ തുണായി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ കല്ല് ദൈവത്തിന്റെ ആലയമായിരിക്കും; നീ എന്നിക്കു തരുന്നതൊക്കെയും ഞാൻ നിനക്കു തീർച്ചയായും പത്തിലൊന്ന് കൊടുക്കും. ഉല്പത്തി 28:20-22.

യാക്കോബിന്റെ നേർച്ച ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാകുന്നു. താൻ നടക്കുന്ന വഴിയിൽ—പുരാതന പാതകളിൽ—ദൈവം തന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണമെന്നതും, താൻ ഭക്ഷിക്കേണ്ട അപ്പം തന്നെകണമെന്നതും അവൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അപ്പം ഭക്ഷിക്കേണ്ടതും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മൂല്യതത്വത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകരുതെന്നതാകുന്നു.

ദൈവം നമുക്കു തരുന്ന അപ്പം നാം തുടർന്നും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ, അവൻ തന്റെ നിയമം നമ്മോടുകൂടെ നിലനിറുത്തും. യാക്കോബിന്റെ നേർച്ചയിൽ പറയുന്ന അപ്പവും വസ്ത്രവും 1843-ലെ ചാർട്ടിലുള്ള സത്യങ്ങളെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു; അവയെ എലൻ വൈറ്റ് “യുഗങ്ങളായ പാറ”—പുരാതന പാതകളും അപ്പവും—എന്നു വിളിക്കുന്നു.

“യാക്കോബിന്റെ രാത്രിദർശനത്തിൽ കണ്ട പടികൾ റൂത്ത്—അതിന്റേതാഴ്ഭാഗം ഭൂമിയിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുകയും അതിന്റെ ഏറ്റവും മുകളിലുള്ള പടി ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെത്തുകയും ചെയ്യും; പടികൾ റൂത്ത് നീന്മേൽ ദൈവം തന്നെ നിലകൊള്ളുകയും അവന്റെ മഹത്വം ഓരോ പടിയിലും പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യും; ദീപിക്കിയാൽ തെളിഞ്ഞിരുന്ന ഈ പടികൾ റൂത്ത് നീന്മേൽ ദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ—ഈ ലോകത്തിനും സ്വർഗ്ഗീയ സ്ഥാനങ്ങളിൽക്കൂടിയ്ക്കുന്നതിൽ നിരന്തരമായി നിലനിൽക്കുന്ന ആശയവിനിമയത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരുടെ ഉപകരണത്വം മുഖാന്തരം, മനുഷ്യരോടുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിൽ ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതു. ഈ പടികൾ ഭൂമിയിലെ വാസികൾക്കായി ഒരു നേരിട്ടും പ്രധാനവുമായ ആശയവിനിമയപാത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു. ഭൂമിയെയും സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഒരുമിച്ചു ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ ഈ പടികൾ യാക്കോബിനു പ്രതിനിധീകരിച്ചതു. സത്യത്തിന്റെ തെളിവും വെളിച്ചവും കണ്ടറിഞ്ഞതു, യേശുക്രിസ്തുവിലെ തന്റെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു സത്യം സ്വീകരിക്കുന്ന ഏവനും, ആവാക്കിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു മിഷനറിയാണ്. അവൻ സ്വർഗ്ഗീയ നിക്ഷേപങ്ങളുടെ സ്വീകരകനാകുന്നതു; അവയെ പകർന്നു നൽകുകയും താൻ സ്വീകരിച്ചതിനെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അവന്റെ കടമയാകുന്നതു.” Fundamentals of Christian Education, 270.

കാത്തിരിപ്പിന്റെ സമയത്ത് അവൻ അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തി തുറന്നുകൊടുക്കുമ്പോൾ, അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് പടിയിലൂടെ ദൂതന്മാരെ മേലേക്കും താഴേക്കും അയച്ചുകൊണ്ടാണ്.

നിങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ പങ്കുവെക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഏണി—ആശയവിനിമയത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം—ആയിത്തീരുന്നത്. ആ മാർഗ്ഗമായിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ആ ഏണി ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും ഇടയിലുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ്, കൂടാതെ ദൂതന്മാർ വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിൽ ഇങ്ങും അങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു നന്തനയേലിനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഏണിയുടെ രൂപകത്തോടു യോജിച്ചവയായിരുന്നു; അവൻ പറഞ്ഞത്: “സത്യമായും, സത്യമായും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഇനി നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യപുത്രന്റെമേൽ കയറിപ്പോകുന്നതും ഇറങ്ങിവരുന്നതും കാണും.” ഇവിടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ സ്വയം സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും ഇടയിൽ സമ്പർക്കം സാധ്യമാക്കുന്ന ആ ഗുഹ്യമായ ഏണിയായിട്ടാണ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. Review and Herald, November 11, 1890.

യാക്കോബിനെപ്പറ്റി ഒരു താമസകാലമുണ്ട്; അവൻ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കോവണിപ്പട്ടിയെക്കുറിച്ചു സ്പെഷ്യലായി കാണുന്നതു; ആ കോവണിപ്പട്ടി, ആ താമസകാലത്തു കർത്താവു തന്റെ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു വചനത്തെ തന്റെ അർത്ഥബോധം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു. ഈ ചരിത്രത്തെ കർത്താവു തന്റെ ജനങ്ങളോടു നിയമബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു; അവരെ ലൂസിൽനിന്നു എടുത്തു ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമായ ബേഥേലാക്കു കൊണ്ടുവന്നതു.

ക്രിസ്തുവായ നിലവിൽ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ദൂതന്മാർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ആശയവിനിമയത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം സെഖര്യാവിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് *Review and Herald*, July 20, 1897-ൽ പരാമർശിക്കുന്നു, എങ്കിലും അവർ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രതീകം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സകല ഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന അഭിഷിക്തന്മാർക്ക്, ഒരു കാലത്ത് മൂട്ടുന്ന കെരുബായി സാത്താനു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥാനമുണ്ട്. അവന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ സത്തുകളാൽ.

"വിശുദ്ധ സത്തുകൾ" ആരാണ്? ദൂതന്മാർ. "തന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ സത്തുകളിലൂടെ കർത്താവ് ഭൂമിയിലെ നിവാസികളുമായി നിരന്തരം ആശയവിനിമയം നിലനിർത്തുന്നു." അതാണ് ഏണി. എന്നാൽ ഇവിടെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ ഏണിയെ പ്രതീകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല.

സുവർണ്ണതൈലം ദൈവം വിശ്വാസികളുടെ ദീപങ്ങൾ മങ്ങിയിട്ടുകി കെട്ടുപോകാതെ നിലനിറുത്തുവാൻ അവർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃപയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ ഈ വിശുദ്ധതൈലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ദുഷ്ടതയുടെ പ്രവർത്തകശക്തികൾ മനുഷ്യരിന്മേൽ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം പുലർത്തുമായിരുന്നുവു.

ദൈവം നമുക്കു യക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം അപമാനിക്കപ്പെടുന്നതു. അങ്ങനെയൊരിക്കലും, അന്ധ കാരത്തിൽ ഉള്ളവർക്കു കൈമാറപ്പെടേണ്ട അവൻ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിലേക്കു ഒഴുക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന സ്വർണ്ണതൈലത്തെ നാം നിരസിക്കുന്നതു. "ഇതാ, വരൻ വരുന്നതു; അവനെ എതിരേൽപ്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ" എന്ന വിളി വരുമ്പോൾ, വിശുദ്ധതൈലം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും, ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചുപോറ്റിയിട്ടില്ലാത്തവരും, ബുദ്ധിഹീന കന്യകമാരെപ്പോലെ, തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാൻ സന്നദ്ധരല്ലെന്നു കാണുന്നതു. തൈലം സമ്പാദിക്കു

ആവശ്യമായ ശക്തി തങ്ങളിലില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ജീവിതം തകർന്നു പോകുന്നതുപോലെ. എന്നാൽ ദൈവത്തോടു നിന്നുപരിശുദ്ധമായ ഓരോ വിനയത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞുപോകും, മോശ ചെയ്തതുപോലെ, "നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായി എനിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ല" എന്നു നാം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ദൈവസന്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നു നൽകപ്പെടും. സ്വർണ്ണനാളികളിലൂടെ ആ സ്വർണ്ണതൈലം നമുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. "ശക്തികൊണ്ടല്ല, ബലത്താലുമല്ല, എന്റെ ആത്മവിനാലത്രേ" എന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ. "നീതിയുടെ സൂര്യന്റെ ദീപ്തകിരണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു, ദൈവത്തോടു നിന്നു മക്കൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രകാശങ്ങളായി തിളങ്ങുന്നതുപോലെ. റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ജൂലൈ 20, 1897.

യാക്കോബിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ കഥ നമുക്കുണ്ട്. ഒരു താമസകാലമുണ്ട്; അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും ഇടയിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഏണിക്കാണെന്നു.

സെഖര്യാവു നമ്മോടു രണ്ടു സ്വർണ്ണക്കുഴലുകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ഒരു ഏണിക്ക് രണ്ടു പ്രധാന പാർശ്വഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; എന്നാൽ സെഖര്യാവു അവയെ രണ്ടു സ്വർണ്ണക്കുഴലുകൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏണിയിൽനിന്ന് താഴേക്കു വരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ നാം സ്വീകരിക്കുകയും അവയെ മറ്റുള്ളവർക്കു അറിയിക്കുകയും വേണം. നാം അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നാം ആ ഏണിയുടെ ഒരു ഭാഗമായി, ആ ആശയവിനിമയ പ്രക്രിയയുടെ ഒരു ഭാഗമായി തീരുന്നു.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇതിനെ പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, അവർ പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. യാക്കോബിന്റെ താമസകാലം മത്തായി 25-ലെയും ഹബക്കുക്ക് 2-ലെയും താമസകാലമാണ്: "ദർശനം താമസിപ്പിച്ചാലും അതിനായി കാത്തിരിക്കുക."

യാക്കോബിന്റെയും സെഖര്യാവിന്റെയും കഥ ഒരേ താമസകാലങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കാലതാമസത്തിന്റെ സമയം, മറ്റ് കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം, കർത്താവു തന്റെ അനുയായികളുടെ ദൈവവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രഹണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ആ വിശുദ്ധതൈലം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഒരു മൂഢകന്യകയാണ്.

നിങ്ങൾ ഈ ചരിത്രഘട്ടത്തിലെത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ, വാതിൽ അടയ്ക്കുകയും നിങ്ങൾ ഒരു മൂഢകന്യകയായിരിക്കുകയും ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന്, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഒരിക്കലും കേട്ടതിൽ ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ വാക്കുകൾ: 'ഞാൻ'

നിങ്ങൾ ഒരു അറിഞ്ഞില്ല .”

മധ്യരാത്രിയിലെ വിളിയിൽനിന്ന് താമസകാലത്തെ നിങ്ങൾ വേർതിരിക്കാനാവില്ല. താമസകാലം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ധാരാളമായ പകർച്ചയെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നു; അതുവഴി മധ്യരാത്രിയിലെ വിളിയിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രഹണം തുറക്കപ്പെടുകയും, ജ്ഞാനികളായ കന്യകമാരെ മുൻപുള്ള കന്യകമാരിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചറിയിക്കുന്ന എണ്ണ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താമസത്തിന്റെ കാലവും ക്രിസ്തുവിന്റെ കിരീടമഹത്വമുള്ള അത്ഭുതവും

ക്രിസ്തു തന്റെ മഹത്തായ പ്രവൃത്തി ആയ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു താമസസമയം ഉണ്ടായിരുന്നു.

“ലാസറുസ് രോഗിയായിരിക്കുന്നു. വന്ന് അവനെ പരിചരിക്കണമേ” എന്ന സന്ദേശം യേശു സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ യേശു ഉടൻ പോയില്ല.

ഈ കാര്യത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ ഇടറിപ്പോയെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പറയുന്നു. തന്റെ സുഹൃത്തിനുവേണ്ടി അവൻ സഹായിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്നും, മെസീയാവായി തന്റെ ശക്തി തെളിയിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ താമസിച്ചു.

ലാസറുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിൽ താമസിച്ചതിന് ക്രിസ്തുവിന്, അവനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നവർക്കു നേരെയുള്ള കരുണയുടെ ഒരു ഉദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ലാസറുവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു കൊണ്ട്, താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ‘പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും’ ആകുന്നു എന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു തെളിവ് തന്റെ ഹൃദയമുള്ള അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ടതിന്നു അവൻ താമസിച്ചു. ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ ദരിദ്രരുമായും അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ആടുകളുമായ ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല പ്രത്യാശയും ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ അനുതാപമില്ലായ്മ നിമിത്തം അവന്റെ ഹൃദയം തകർന്നുപോകുകയായിരുന്നു. തന്റെ കരുണയിൽ, താൻ പുനഃസ്ഥാപകനും, ജീവനെയും അമരത്വത്തെയും വെളിച്ചത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയുന്ന ഏകവന്മാണ് എന്നതിന് അവർക്കു ഇനിയും ഒരു തെളിവ് നൽകുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. പുരോഹിതന്മാർ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കാനാകാത്ത ഒരു തെളിവായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു ഇത്. ബെഥാനിയയിലേക്കു പോകുന്നതിൽ അവൻ താമസിച്ചതിന്റെ കാരണം ഇതായിരുന്നു.” The Desire of Ages, 529.

മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരം തനിക്കുണ്ടെന്നതിന് അവർക്കു ഇനിയും ഒരു തെളിവ് നൽകേണ്ടതിന്നു അവൻ താമസിച്ചു.

ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ച ഈ കിരീടമണിയിൽ പൂർണ്ണ അർത്ഥം, അവന്റെ പ്രവൃത്തിയിലും ദൈവത്വത്തെ കൈമാറ്റിച്ചുള്ള അവന്റെ അവകാശവാദത്തിലും ദൈവത്വത്തിന്റെ മുദ്രപതിപ്പിച്ചു.

അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സമയത്ത്, കർത്താവ് ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് മുദ്രയിടുന്ന പ്രക്രിയയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മില്ലറൈറ്റുകൾ മുദ്രയിടപ്പെടുകയായിരുന്നുവു; അതുവഴി 144,000-ന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നൽകപ്പെട്ടു.

ലാസറസിന്റെ പാഠം ഇതാകുന്നു: അതിക്രമങ്ങളിലും പാപങ്ങളിലും മരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാളെ ക്രിസ്തുവിന് ജീവനിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയും.

ലാസറിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗത്തിൽ ക്രിസ്തു മരണത്തെ നിദ്രയായി നിർവ്വചിക്കുന്നു.

അവർ എല്ലാവരും നിദ്രയിലാണ്. അവൻ താമസിക്കുന്നു. ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ച, അവരെ ജീവൻ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും തന്റെ മുദ്ര അവരിന്മേൽ വെക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് അവന്റെ പരമശ്രേഷ്ഠമായ അർത്ഥം.

നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ, അവൻ 144,000 പേരെ മുദ്രയിടുമ്പോൾ, അവരെ ഒരു കൊടിസൂചകമായി ഉയർത്തുന്നു.

സെഖര്യാവു പറയുന്നു, ആ പതാകം കിരീടത്തിലെ രത്നങ്ങളെപ്പോലെയാകുന്നു. ഇത് അവന്റെ കിരീടധാരണമായ പ്രവൃത്തിയാണ്.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ പകർച്ചയും വെളിപ്പാടും ഉണ്ടായതോടെ, താമസകാലം കർത്താവ് സത്യം തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന സമയത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. മുകളിലേക്കു കയറുകയും താഴേക്കു ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ദൂതന്മാരോടുകൂടിയ പടിക്കലാണ് മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയ നടക്കുന്നത്.

വിജയോത്സവ പ്രവേശനവും അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയും ഇപ്പോൾ നാം വിജയപ്രവേശനത്തെ നോക്കാം. ആത്മാവിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ, വാല്യം 4, പേജ് 250-ൽ, സഹോദരി വൈറ്റ് വിജയപ്രവേശനത്തെ ഏതിനോടാണ് ഉപമിക്കുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക.

“അർദ്ധ രാത്രിയിലെ ഘോഷം വാദപ്രതിവാദങ്ങളാൽ അത്രയും കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു തല്ലി; എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകളിലുള്ള തെളിവ് വ്യക്തവും നിർണ്ണായകവുമായിരുന്നു. അതിനോടൊപ്പം ആത്മാവിനെ ചലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രേരണാശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ സംശയവും ഇല്ലായിരുന്നു, ചോദ്യം ചെയ്യലും ഇല്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തു യേശുശലേമിലേക്കു വിജയപ്രവേശനം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ, പെരുന്നാൾ ആചരിക്കുവാൻ ദേശത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കൂടിച്ചേർന്നിരുന്ന ജനങ്ങൾ ഒലിവുമലയിൽ ഒഴുകിയെത്തി;

യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷാരത്തോടടുപ്പമേറിയവർ, അവർ ആഘോഷിച്ചത് നിന്റെ പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടു, 'കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന വൻ ഭാഗ്യവാൻ!' എന്നു പ്രഘോഷിച്ചു. ഉയർത്തുന്നതിൽ പങ്കുചേർന്നു. [മത്തായി 21:9.] അതുപോലെ തന്നെ, അഡ്വൈന്റിസ്റ്റ് യോഗങ്ങളിലേക്കു ഓടുകിയെത്തുന്നവർ അവിശ്വാസികളും—ചിലർ കൗതുകത്തോടെ, ചിലർ വെറും പരിഹാസിക്കുവാനായി മാത്രം—'ഇതാ, വരൻ വരുന്നവൻ!' എന്ന സന്ദേശത്തോടുകൂടെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തരായ അനുഭവിച്ചു.

വിജയപ്രവേശനം അർദ്ധരാത്രിയിലെ വിളിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ദിയൂത്ത് ഇൻസ്ട്രക്ടർ, 1901 ഫെബ്രുവരി 21-ൽ വിജയപ്രവേശത്തെക്കുറിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് നമുക്ക് വായിക്കാം.

ക്രിസ്തു യേശുശലേമിലേക്കു പ്രവേശിച്ച സമയം വർഷത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഒലിവുമല പച്ചപ്പുകൊണ്ട് പരവതാനിപോലെ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു; തോട്ടങ്ങൾ വിവിധ തരത്തിലുള്ള ഇലപൊഴിവുകളുടെ ഭംഗിയാൽ മനോഹരമായിരുന്നു. യേശുശലേമിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലെ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു അനേകർ യേശുവിനെ കാണണമെന്ന ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടെ ഉത്സവത്തിലേക്കു വന്നിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം, അവർ ലാസറിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിരുന്നു.

മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രക്ഷിതാവിന്റെ കീർത്തിമണിയുന്ന അത്ഭുതം ജനങ്ങളിന്മേൽ അത്ഭുതകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു; യേശു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വലിയതും അത്യുത്സാഹഭരിതവുമായി ഒരു പുരുഷാരം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ, വിജയോത്സവപ്രവേശനത്തിന് മുമ്പ് അവൻ ബെഥാനൂയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇത് കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് സമയം പകുതിയാകുമ്പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ബേത്ത്ഫാഗെ ഗ്രാമത്തിലേക്കയച്ചു, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഉടനെ ഒരു കഴുത കെട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിനോടുകൂടെ ഒരു കുട്ടിക്കഴുതയും കാണും; അവയെ അഴിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുമെങ്കിൽ, 'കർത്താവിന്നു അവയെ ആവശ്യമാണ്' എന്നു പറയുവിൻ; ഉടനെ അവൻ അവയെ അയച്ചുതരും."

തന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലത്തു ക്രിസ്തു സവാരിക്കു സമ്മതിച്ചതു ആദ്യമായിരുന്നതും ഇതായിരുന്നു; അവൻ തന്റെ രാജകീയ ശക്തിയും അധികാരവും അവകാശപ്പെടുത്തി ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ

തന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാനുപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നില്ലെന്ന അടയാളമായി ശിഷ്യന്മാർ അതിനെ വ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചു. അവർ ആനന്ദപൂർവ്വം ആനന്ദനിയമനം നിർവഹിച്ചു. അവർ കഴുതയെ കണ്ടുപിടിച്ച്, അതിന്റെ കെട്ടിടം അഴിച്ചു, യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അതിന്മേൽ ഇരുന്നില്ല. യേശു ആ മൃഗത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു ഇരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. സന്തുഷ്ടിയുടെയും ജയഘോഷത്തോടുകൂടിയും മുഴക്കങ്ങളോടെ അന്തരീക്ഷനിറഞ്ഞു. അവൻ രാജകീയതയുടെ യാതൊരു ബാഹ്യചിഹ്നവും ധരിച്ചിരുന്നില്ല; രാജവൈഭവത്തോടുകൂടിയ വസ്ത്രവും അവൻ അണിഞ്ഞിരുന്നില്ല; സൈനികർ അവനെ അനുഗമിച്ചു. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷയാൽ ഉണർന്നുവന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവനെ ചുറ്റിയിരുന്നു. അവൻ അന്നുതന്നെ മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രക്ഷകനായി വരികയാണെന്നു കരുതി. ഈ ജനങ്ങൾ ആരായിരുന്നു?

അനേകർ ഇസ്രായേലിന്റെ വിമോചനത്തിന്റെ ഘട്ടം അടുക്കിയെത്തിയതായി സ്വയം അനുനയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ ഭാവനയിൽ അവർ റോമൻ സൈന്യം ചിതറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും യെരൂശലേമിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുകയും, യെഹൂദജാതി വീണ്ടും പീഡകന്റെ നുകത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രരാകുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നു. അധരത്തിൽനിന്ന് അധരത്തിലേക്ക് ഈ ചോദ്യം പകരുന്നു: "Will he at this time restore again the kingdom to Israel?" ജനക്കൂട്ടത്തിൽ പലർക്കും പ്രവാചകന്റെ വചനം ഓർമ്മ വരുന്നു: "Rejoice greatly, O daughter of Zion; shout, O daughter of Jerusalem: behold, thy king cometh unto thee: he is just, and having salvation; lowly, and riding upon an ass." പ്രവാചകവചനത്തോടുള്ള പ്രതികരണത്തിൽ ഓരോരുത്തനും മറ്റൊരാളെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ ഘോഷം പർവ്വതങ്ങളിലും താഴ്വരകളിലും പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു: "Hosanna to the Son of David;"—the Midnight Cry—"Blessed is he that cometh in the name of the Lord; hosanna in the highest."

ആ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ വിലാപവും കരച്ചിലും ഒന്നും കേൾക്കപ്പെട്ടില്ല. മുമ്പാരിക്കൽ അന്ധരായിരുന്നെങ്കിലും, ദൈവപുത്രൻ കണ്ണുകൾ സൗഖ്യമാക്കിയവർ മുന്നോട്ടു നയിച്ചു.

വഴി നയിക്കുന്നത് ആർ? മുമ്പ് ലയോദിക്യരായിരുന്നവർ.

യേശുവിനോടു ചേർന്നുനിന്നു; അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ഒരുവൻ, അവൻ സവാരിചെയ്ത മൃഗത്തെ നയിച്ചു. ഒരുകാലത്ത് ബധിരരും മുകരുമായിരുന്നവർ, ഇപ്പോൾ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവർ, ആനന്ദഭരിതമായ ഹോശാനാഗീതങ്ങളെ കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലമാക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഇപ്പോൾ നടക്കാൻ സാധിച്ച കുന്നന്മാർ താളവൃക്ഷശാഖകൾ ഒടിച്ച് അവിന്റെ വഴിയിൽ വിരിച്ചു.

ഒരിക്കൽ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരുന്ന കുഷാരോഗി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; രക്ഷിതാവിന്റെ ശക്തിയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം രക്ഷിതാവിന്റെ

വഴിയിൽ വിരിച്ചു വെച്ചു, “യഹോവയെ സൂക്ഷ്മമായി പരിചരിക്കേണ്ടതുമാണ്; അവൻ നല്ല വൻ ആകയാൽ; അവന്റെ കരുണ എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്” എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച ഭൃതബാധിതൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ അവൻ സമചിത്തനായി, തന്റെ സാക്ഷ്യം കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘കർത്താവു എന്നിക്കായി മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നു.’

പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മരിച്ചവർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിധവയും അനാഥനും അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ചെറുകുട്ടികൾ, രോഗങ്ങളിൽനിന്ന് സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവർ, കല്ലറയിൽനിന്ന് മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നവർ എന്നിവരും വീണ്ടെടുക്കുകാരന്റെ വഴിയിൽ താളവരികളും പുഷ്പങ്ങളും വിരിച്ചു.

അങ്ങനെ, ദരിദ്രരുടെ വീട്ടിൽ യേശു താമസിക്കുന്നു; ഇത് താമസിക്കുന്ന കാലത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം, അവൻ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കാനും അവരുടെ ഗ്രഹണം തുറന്നുകൊടുക്കാനും പോകുന്നു; ഇത് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ കഥയിൽ, അവൻ ഒരു രാജാവായി വരുന്നു; ഇത് 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് യേശു ഒരു രാജ്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ വരുമോ? അതെ.

ഇതാണ് വിജയപ്രവേശനം; അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി ഉയർത്തുന്നവർ ഉണ്ടാകും.

ഈ ജനങ്ങൾ ആരാണ്? അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയാൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടവരാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ സന്ദേശം—അന്ധരായ നിലയിൽനിന്ന് കാണുന്നവരാക്കി, മരിച്ചവരായ നിലയിൽനിന്ന് ജീവനുള്ളവരാക്കി, കുഴപ്പരോഗികളായ നിലയിൽനിന്ന് ശുദ്ധരാക്കി നമ്മെ മാറ്റുന്ന അവന്റെ ശക്തിയുടെ സന്ദേശം—മധ്യരാത്രിയിലെ പ്രഖ്യാപനത്തെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിജയപ്രവേശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ വഹിക്കപ്പെടുന്നു. ആ സന്ദേശം വഹിക്കുന്നത് എന്താണ്?

ക്രിസ്തു എന്തിന്മേലാണ് സവാരി ചെയ്യുന്നത്? ഒരു കഴുതപ്പുറത്ത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ സന്ദേശത്തെ വഹിക്കുന്നത് ഇസ്രാമിന്റെ സന്ദേശമാണ്.

1840-ൽ, ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ശക്തിപ്രാപ്തി ഇസ്രാമിന്റെ നിയന്ത്രണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒന്നാം സന്ദേശം രണ്ടാം സന്ദേശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു; അവയെ വേർതിരിക്കാനാവില്ല.

ആദ്യ സന്ദേശം രണ്ടാമത്തെ സന്ദേശത്തെ വഹിക്കുന്നതുപോലെ.

ഇസ്ലാം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പ്രവചനം നിറവേറുന്നതിനാൽ, ആദ്യ സന്ദേശം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥിരീകരണം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെതിരെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ അവരുടെ വാതിലുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിനിടയാക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ വാതിലുകൾ അടച്ചത് ഇസ്രാമിന്റെ സന്ദേശത്തെ നിരസിച്ചതായിരുന്നു.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ മുൻചിഹ്നമായി നിൽക്കുന്നു.

അഡ്വാൻസിസത്തിലെ ലൗദികൃർക്കും കുഷ്ഠരോഗികൾക്കും കർത്താവ് തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഒഴുക്കുകയും തിരുവെഴുത്തുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന 144,000 പേരുടെ മുദ്രയിടുന്ന സമയത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയുടെ സന്ദേശം വീണ്ടും കഴുതയാൽ വഹിക്കപ്പെടുന്നു—ഇസ്രാമിന്റെ സന്ദേശം.

1844-ലെ വേനലിലും ശരത്കാലത്തും, "ഇതാ, വരൻ വരുന്നു," എന്ന പ്രഖ്യാപനം നൽകപ്പെട്ടു. ജ്ഞാനികളായും മുശികളായും ഉള്ള കന്യകമാർ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടു വർഗങ്ങൾ അന്നു വ്യക്തമായി വെളിവാചി—ഒരു വർഗം കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സന്തോഷത്തോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചും അവനെ നേരിടുവാൻ ജാഗ്രതയോടെ ഒരുക്കം ചെയ്തും ഇരുന്നവർ; മറ്റൊരു വർഗം ഭയത്താൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടും പ്രേരണാപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചും സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിൽ തൃപ്തരായിരുന്നുവെങ്കിലും ദൈവകൃപയറ്റവരായിരുന്നവർ. ഉപമയിൽ, വരൻ വന്നപ്പോൾ, "ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ കല്യാണത്തിനകത്തു കടന്നു." ഇവിടെ ദൃഷ്ട്യാധീനമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വരന്റെ വരവ് വിവാഹത്തിന് മുമ്പാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. വിവാഹം ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. . . . മഹാസമരം, 427

വിജയോത്സവപ്രവേശനം രാജാവിന്റെ വരവാകുന്നു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവൻ രാജ്യം സ്വീകരിക്കുന്നു. ഇതാണ് വിജയോത്സവപ്രവേശനം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു ആ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ അവരുടെ വിധിയിലേക്കു മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നത്.

"ഇതാ, വരൻ വരുന്നതു" എന്ന പ്രഖ്യാപനം 1844-ലെ വേനൽക്കാലത്തു ആയിരങ്ങളെ കർത്താവിന്റെ അടിയന്തരമായ വരവ് പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നയിച്ചു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു വരൻ വരുന്നതുപ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഭൂമിയിലേക്കല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പുരാതനനായവന്റെ സന്നിധിയിലേക്കാണ്—വിവാഹത്തിനുള്ള തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വീകരണത്തിനുള്ള സന്നദ്ധരായിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ വിവാഹത്തിനകത്തുകടന്നു; പിന്നെ വാതിൽ—എന്തായി?—അടഞ്ഞു. അവർ വിവാഹത്തിൽ ദേഹപരമായി സന്നിഹിതരായിരിക്കേണ്ടതില്ല; കാരണം അത്

സ്വർഗ്ഗത്തു നിൽക്കുന്ന താക്കുന്നും, അവർ ഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ 'വിവാഹത്തു നിൽക്കുന്നവരുടെ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ കാത്തുനിൽക്കേണ്ട വരാകുന്നവർ' ലൂക്ക 19 എന്ന വാക്യത്തിൽ പ്രവൃത്തിയെ അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസത്താൽ അവനെ അനുഗമിക്കുകയും വേണം. ഈ അർത്ഥത്തു വിലാസവർ വിവാഹത്തു ലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നവർ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു്." The G Controversy, 427.

കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുവെഴുത്ത് പരാമർശങ്ങൾ

ചില തിരുവചനങ്ങൾ താമസകാലത്തെ പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നയിക്കുന്നു. നാം അവയെ വേഗത്തിൽ പരിശോധിച്ച്, തുടർന്ന് സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയോടെ സമാപിക്കാം.

വരൻ താമസിച്ച്തിനാൽ അവർ എല്ലാവരും മയങ്ങി ഉറങ്ങിപ്പോയി. മത്തായി 25:5.

ഇതുതന്നെയാണിവിടെ, 1844 മാർച്ച് 22, താമസകാലത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.

1844 മാർച്ച് 22 ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ഒരു പ്രവചനം അല്ല. അത് മില്ലറൈറ്റുകാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ച തീയതിയാണ്; എന്നാൽ അത് ആദ്യ നിരാശയ്ക്കു കാരണമായി, താമസകാലത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി.

തിരുവെഴുത്തുകൾ ദൈവം താമസകാലം ഉളവാക്കുന്നു എന്നു അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. അത് ഉളവാക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണയാകുന്നു: 'ദർശനം താമസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുവെങ്കിലും അതിനായി കാത്തിരിക്ക; അതു താമസിക്കയില്ല; അതു വ്യാജമല്ല.'

കാത്തിരിക്കുകയും ആയിരത്തി മൂന്നു മുപ്പത്തഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്നാൽ നീ അന്ത്യംവരെ നിന്റെ വഴിക്ക് പോകുക; നീ വിശ്രമിക്കും; ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശത്തിൽ നിലക്കും. ദാനിയേൽ 12:12-13.

നിങ്ങൾ ഇതിനെ രണ്ടുവിധത്തിൽ വായിക്കാം. ഏതു വിധത്തിലായാലും:

കാത്തിരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; 1335-ൽ എത്തുന്നവനും ഭാഗ്യവാൻ. എന്നാൽ നീ അന്ത്യത്തോളം നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; എന്തെന്നാൽ നീ വിശ്രമിക്കും, ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

1335-ലേക്കു വരുന്നതിന്റെ അനുഗ്രഹം സമയപ്രവചനത്തു നിന്റെ അവസാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമാത്രമല്ല. ചാർട്ടിൽ 1335 1843-ൽ

അവസാനിക്കുന്നൂ. ആ അനുഗ്രഹം പ്രവചനത്താൽ നിന്റെ അവസാനമാത്രമല്ല, മറിച്ച് താമസകാലത്താൽ നിന്റെ അനുഭവമാണ്. ആ അനുഗ്രഹം താമസകാലത്താലും 1844 ഒക്ടോബർ 22-നും ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്നൂ. നിങ്ങളുടെ കാത്തുനിൽക്കേണ്ടത് ഇതിലാണു. "കാത്തുനിൽക്കുന്നവൻ ഭയപ്പെടരുത്"

അതുകൊണ്ടു യഹോവ നിങ്ങൾക്കു കൃപ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു കാത്തിരിക്കും; അതുകൊണ്ടു അവൻ നിങ്ങളോടു കരുണ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു മഹത്വപ്പെടുമു; യഹോവ ന്യായത്തിന്റെ ദൈവമാകുന്നു; അവനായി കാത്തിരിക്കുന്ന ഏവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. യെശയ്യാവു 30:18.

കാത്തിരിപ്പ് താമസകാലം മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും.

ദർശനം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കു തന്നെയാണ്; എന്നാൽ അന്തരത്തിൽ അതു സംസാരിക്കും, വ്യാജമാകുകയുമില്ല; അതു താമസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയാലും അതിനായി കാത്തിരിക്കും; കാരണം അതു നിശ്ചയമായും വരും, അതു താമസിക്കുകയുമില്ല. ഹബക്കൂക്ക് 2:3.

മില്ലറൈറ്റുകളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ തന്നെയായിരുന്നു താമസകാലത്തെ ഉളവാക്കിയത്. ദർശനം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കുള്ളതാണ്—1844 ഒക്ടോബർ 22. അത് അസത്യമായി തീരുകയുമില്ല; എന്നാൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കാരണം അത് താമസിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും.

കർത്താവു ആ തെറ്റിദ്ധാരണ ഉദ്ദേശപൂർവ്വം ക്രമീകരിച്ചോ? അതെ. സഹോദരി വൈറ്റ് അങ്ങനെ പറയുന്നു.

1843 ചാർട്ടിലൂടെ ഉണ്ടായ തെറ്റിദ്ധാരണയെ കർത്താവുതന്നെ ഉളവാക്കി. വിലും മില്ലർ താൻ ഒരിക്കലും 1843 എന്നു നിർണ്ണായകമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു; എന്നാൽ 1843-ൽ സഹോദരന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു 'if' എന്ന പദം നീക്കുകയും 1843-നെ ഒരു വഴിക്കല്ലായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഇത് ഒരു പ്രവചനാത്മക വഴിക്കല്ലാണ്, ഹബക്കൂക്ക് 2-ന്റെ ഒരു നിറവേറ്റലാണ് എന്നു സഹോദരി വൈറ്റ് പറയുന്നു. 1843-നെ ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഈ വഴിക്കല്ലാണ് താമസകാലത്തെ ഉളവാക്കിയത്.

1843-ലും 1844-ലും കാണപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കണ്ട കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നൂ. സന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു. കാലത്താൽ നിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകുന്നതുകൊണ്ടു, ആ സന്ദേശം വീണ്ടും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു താമസവും ഉണ്ടാകരുത്; സമാപനപ്രവൃത്തനീർവഹിക്കപ്പെടണം. ചുരുങ്ങിയ സമയത്താലുള്ളതിൽ ഒരു മഹത്തായ പ്രവൃത്തനീടകം. ദൈവത്തിന്മേൽ പ്രകാരം ഒരു സന്ദേശം ഉടൻ നൽകപ്പെടും; അത് ഒരു ഉച്ചഘോഷമായി വീർപ്പുമുട്ടും. അപ്പോൾ ദാനിയേൽ തന്റെ ഭാഗത്താൽ

നിന്നുകൊണ്ട് തന്റെ സാക്ഷ്യം നൽകും." Manuscript Releases, volume 21, 437.

ദാനിയേൽ 12:12-13 ശ്രദ്ധിക്കുക: "കാത്തിരുന്ത ആയിരത്തി മൂന്നുറ്റി മുപ്പത്തിയഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലേക്കു എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ."—"1335-ലേക്കു എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 1843-ലേക്കു എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ," അതാണ് 12-ാം വാക്യം.

വചനം 13:

എന്നാൽ അന്ത്യത്തോളം നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; നീ വിശ്രമിക്കും, ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ നിന്റെ അവകാശഭാഗത്തിൽ നിന്നുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ദാനിയേൽ 12:12-13.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് 12-ാം വാക്യത്തെയും 13-ാം വാക്യത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, 1335-ന്റെ അനുഗ്രഹം 1843-ലും 1844-ലും നിവൃത്തിയാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അത് ഒരു സമയബിന്ദുവിനെക്കുറിച്ചല്ല; മറിച്ച്, ക്രിസ്തുവിന്റെ യേശുശലേമിലേക്കുള്ള വിജയപ്രവേശനത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നവരും, കോണിയിലേക്ക് കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ദൂതന്മാരെ തിരിച്ചറിയുകയും, കർത്താവ് അവർക്കു നിയമത്തിന്റെ രണ്ടു പലകകൾ നല്കുമ്പോൾ അവനോടുകൂടെ നിയമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണത് സംബന്ധിക്കുന്നത്.